

313. Ó, Sion, ébredj

James Walch
(1837-1901)

Ó, Si-on, éb - redj, töltsd be kül-de-té - sed,

Mondd a vi-lág - nak: haj-na-lod kö-zel!

Mert nem hagy az, ki né-pe-ke-t te-rem - tett,

Sen - kit sem éj - ben, bűn-ben vesz-ni el.

Légy ö-röm-mon - dó bé - ke - kö - vet,

Hir-desd: a Sza-ba-dí-tó el-kö-zel - ge-tett!

2. Lásd: millióknak lelke megkötözve, Rabláncként hordoz sötét bűnöket. Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztje Mily gazdag élet kútja lett neked.

Légy örömmondó...

3. Mondd minden népnek: elveszett juháért Mit tett a Pásztor – csuda szerelem. Földig hajolt a kárhozott viláért, S meghalt alatt, hogy élhess odafenn.

Légy örömmondó...

4. Küldj fiaidból, akik nem hiába Élvezik kincsed: hirdessék szavad. Önts lelked értük győzelmes imába; Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad!

Légy örömmondó...

5. Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled, Felfedi titkát minden szív előtt. Egy lélekért se érjen vádja téged, Hogy temiattad nem látta meg Őt!

Légy örömmondó...

*Mary Ann Faulkner Thomson (1834–1923) – Csomasz Tóth
Kálmán (1902–1988)*